

BULETIN INFORMATIV

al Asociației Romanilor

Liberi din Germania (20)

EGMA 29287/1
15 OCT 1957

Anul II, Nr. 3—4

Septembrie 1957

PATRU ANI DELA MOARTEA GENERALULUI NICOLAE RĂDESCU

S'au împlinit patru ani dela moartea Generalului N. Rădescu, care va rămâne în istorie cu aureola de erou al rezistenței românești. Pe drept cuvânt va fi socotit așa, fiindcă el a dovedit un deosebit exemplu de curaj și de demnitate românească, în zilele grele ce-au urmat imediat după ocuparea țării, trădată și copleșită de barbarii secolului nostru. Cu toate că se găsea în postul cel mai înalt al Statului, unde fusese chemat în speranța de a fi un intimidat sau un oportunist la moda zilei, numai după două luni de guvernare (24 Februarie 1945) Generalul Rădescu s'a ridicat ca un erou legendar contra celor care pregăteau comunizarea României. În adunare publică la București și la radio, s'a adresat Țării și opiniei publice mondiale, denunțând pe conspiratorii bolșevici care operau sub oblăduirea armatei sovietice. "Oameni fără Dumnezeu și fără neam vor să pună stăpânire pe țara noastră", strigă-tul de alarmă al Generalului Rădescu, s'a răspândit ca un fulger pe toate plaiurile românești, stingându-se ca un ecou jalnic în stâncile Carpaților.

Armata, suprema nădejde a neamului, lipsea din țară! Un destin vitreg a voit să se încheie astfel marea epopee românească. Generalul Rădescu n'a capitulat și nici nu s'a resemnat. A apucat drumul spinos al pribegiei, hotărât a continua rezistența românească

în exil. Democrat convins, și deplin conștient de îndatoririle ce revin patrioților români din refugiu, el s'a străduit să unească într'un lor reprezentativ forțele reale ale exilului nostru, cu scopul

GEN. NICOLAE RĂDESCU

de a coopera activ cu instituțiile și guvernele din lumea vestică pentru restaurarea libertății și independenței românești. S'a stins din viață înainte de a-și îndeplini programul propus, însă a reușit să dea contemporanilor și urmașilor un mare exemplu de caracter.

Valoarea acestui exemplu este prea frumos redată în rândurile cu care se încheie articolul comemorativ de patru ani dela moartea Generalului Nicolae Rădescu din ziarul "Românul", pe care le reproducem.

"Generalul Nicolae Rădescu nu a fost un om politic în sensul carierei sau al apartenenței la un partid, dar a avut simțul politicii naționale mult mai adânc decât mulți profesioniști ai agorei. Între 1945 și 1953, mai bine de 8 ani, el a fost simbolul rezistenței românești, pentru că el a rezistat și nu a cedat și pentru că reprezenta într'adevăr această rezistență, cerând organizarea exilului în spiritul ei, adică în sens democratic, pe temeliuri naționale."

"Este adevărat că în Februarie 1945 Generalul Rădescu nu a câștigat fizicește partida, care era în mâna Rușilor, după cum el nu a putut "câștiga" nici în Statele Unite, în puținii ani cât a trăit acolo, lupta politică pentru restaurarea independenței și drepturilor românești. El, prin atitudinea sa, a asigurat însă respectul pentru lupta cinstită și intransigentă a Românilor și a deschis mai mult, astfel, perspectivele ei de viitor. Pe linia trasată de el este cu putință ca acțiunea națională peste hotare să fie continuată într-o solidaritate și cooperare din ce în ce mai largă."

"În Istoria noastră clădită din greutate covârșitoare, mai însemnată chiar decât biruința este rezistența în adversitate și afirmarea nespusă a existenței și drepturilor noastre. Generalul Rădescu a împlinit acest destin românesc cu demnitate și curaj."